

Tempora Nostra

25e Jaargang, nummer 1. April 2013

Voorwoord	1
Website Beekviet 200	2
Beekviet bij de tijd	4
Hoe is het toch met...Sjef Smolders	9
Thuiskomen op Beekviet	14
Huidig Beekviet in de pers	16
Leven na Beekviet	21
Een rally naar Dakar, maar dan anders	24
Oud-Beekvlieters in het nieuws	28
Personalia	35
Colofon	39
Antwoordcoupon	40

Leden van Nunc Meminisse Iuvat en lezers van Tempora Nostra,

Peter van Overbruggen,
redactievoorzitter TN

De school behaalt resultaten die over het algemeen boven het landelijk gemiddelde liggen. De leerlingenpopulatie van Gymnasium Beekvliet bestaat uit een combinatie van goed lerende leerlingen én leerlingen die zorg nodig hebben. De zorg voor leerlingen, het enthousiasme in alle geledingen over het schoolklimaat, de plaats in de regio zijn indrukwekkend. De leerlingen worden veel kansen geboden. Er is een goed evenwicht tussen de veiligheid op school en de uitdaging ver buiten de school. (...) Het is opvallend dat de mentor thuis op bezoek komt. Leerlingen hebben het er voor over ruim een uur te fietsen en daarbij andere scholen voorbij rijden om op Beekvliet naar school te gaan. (...)

Is dit een pr-tekst uit een wervingsfolder van Beekvliet? Het zou in de toekomst best kunnen, want deze loftuigen zijn afkomstig van een onafhankelijke jury, ingesteld door het Ministerie van Onderwijs. De staatssecretaris heeft namelijk op basis van “waargenomen kenmerken en gerapporteerde bevindingen” aan Beekvliet het predicaat ‘Excellente School 2012’ toegekend. U leest er meer over in dit nummer, hoewel wij als oud-Beekvlieters natuurlijk allang wisten hoe uitmuntend onze school altijd al was. We bespeuren dit superieure gevoel ook in het gedicht van een leerling, die bijna een kwart eeuw na zijn schoolverlaten vaststelt: “Beekvliet had klasse(n)”. En kennelijk is dat dus nog steeds zo.

Na deze flamboyante bewieroking komen we uit de wolken weer terug op aarde. Aandacht voor ‘Beekvliet 200’, dat zich zo langzamerhand in het collectieve geheugen van alle huidige en voorbije Beekvlietgangers gaat vastzetten. Er klinkt een dringende oproep aan vrijwilligers voor hand- en spandiensten in alle eigentijdse categorieën. Je hoeft niet alles te doen of kunnen, want het motto is: vele handen maken het werk licht en aangenaam. Meldt u zich vooral massaal aan.

Naast diverse oud-leerlingen uit binnen- en buitenland komt ook weer een oud-docent prominent aan het woord en in beeld - was hij eigenlijk wel ooit weg van Beekvliet? - in de rubriek ‘Hoe is het toch met ... Sjef Smolders?’

De school blinkt uit, de winter is voorbij, de zomer kan beginnen. Enkele middeleeuwse regels uit de beroemde Carmina Burana verwoorden het wat smeüiger:

et iam sugit ver estatis ubera

en reeds zuigt de lente aan de borsten van de zomer

Peter van Overbruggen

Website Beekvliet 200: Community heeft ondersteuning nodig

In 2015 bestaat Beekvliet 200 jaar. Dat vieren we uitbundig. Natuurlijk komt er een groot feest, maar ook een jubileumboek, films, en een uitgebreide website. De Stichting Beekvliet 200 gaat een actieve community opzetten via de website. Met de soepele interface en de uitvoerige database, waarin veel reünisten en relaties, moet dat lukken. We hebben vrijwilligers nodig voor diverse hand- en spandiensten.

Zoals gemeld in de vorige editie van Tempora Nostra wordt de website zeer uitgebreid. Alles staat of valt met de interactieve mogelijkheden en het levend maken van onze gemeenschapsbazaar. Geregistreerde bezoekers, Stamgasten genaamd, kunnen straks beelden, films en verhalen uploaden. Maar zeker ook neuzen, kijken, lezen, reageren, selecteren op jaar, porretjes sturen, steunlid worden en

De leden van de kerngroep Beekvliet 200. V.l.n.r.: Marc Heyman, Cees ter Stege, Ellen van Kempen en Thijs Braam.

advertenties plaatsen. Hoe meer bijdragen, hoe completer en toegankelijker de website zal worden. En we zitten te springen om ondersteuning.

Gevraagd: contentbeheerders annex correspondenten en moderatoren

De site bevat veel, erg veel informatie. Database zorgvuldig en continu actualiseren. Algemene informatieve en redactionele content voortdurend verversen met behulp van het CMS. Schrijven van artikelen en nieuwsbrieven. Vragen beantwoorden van Stamgasten. Daarnaast is sommige informatie privacy-gevoelig en moet deze gescreend, gewijzigd of in het uiterste geval verwijderd worden.

Gevraagd: administratieve medewerkers

Verwerken van de bestellingen en betalingen die via de website worden gedaan. Lichte administratie en financieel onderhoud van en voor het jubileumboek.

Gevraagd: relatiebeheerders en traffic managers

Regelen en organiseren. Trekken sponsors en adverteerders aan. Houden van netwerken, zijn prettig in de omgang en goed bereikbaar. Zorgen voor de contacten met toeleveranciers en stakeholders en hebben redactioneel een vinger in de pap (voor bijvoorbeeld speciale wensen van sponsors of voor de buzz). Regelen de planning met alle medewerkende partijen.

Gevraagd: bètatesters

Eind april 2013 gaat de pilot van de website de lucht in. Hiervoor zoeken we een 50-tal bètatesters die verslag doen van ervaringen met de look-and-feel, suggesties voor verbeteringen leveren en vooral de functionaliteit beproeven. Iedereen komt in aanmerking (ook jongeren vanaf groep 8 en ouderen). Ervaring met verschillende platforms en browsers kan handig zijn, maar is niet noodzakelijk.

Namens de kerngroep Beekvliet 200, voor nadere informatie over deze functies:

Marc Heymans, marcheymans@telfort.nl

Solliciteren naar één van deze vacatures?

Thijs Braam, thijs.braam@hetnet.nl

Excellente school

Het meest bijzondere nieuws over Beekvliet uit de afgelopen maanden was toch wel dat Beekvliet een van de gelukkige 21 middelbare scholen in Nederland is die op 4 februari jongstleden het (nieuwe) predicaat 'Excellente school' kreeg uitgereikt uit handen van staatssecretaris Sander Dekker van Onderwijs. Het idee van dit, door het ministerie ingestelde, predicaat is – ik citeer van de website www.excellentescholen.nl – dat “zeer goed presterende scholen de maatschappelijke zichtbaarheid en waardering krijgen die ze verdienen (...) Scholen die het predicaat ontvangen, zullen hun ervaringen met andere scholen delen. (...) Het leren van en met elkaar staat daarbij centraal.”

Voorafgaand aan de toekenning waren juryleden van het programma Excellente School op Beekvliet op bezoek geweest. In het juryrapport geven zij aan dat het predicaat vooral aan Beekvliet is verstrekt “vanwege de zorg voor leerlingen, het enthousiasme in alle geledingen over het schoolklimaat (...) De leerlingen worden veel kansen geboden. Er is een goed evenwicht tussen de veiligheid op school en de uitdaging ver buiten de school.” Voor het volledige juryrapport: <http://www.excellentescholen.nl/voortgezet-onderwijs/scholen/217/>

Kritiek op – of op zijn minst kritische kanttekeningen bij – het nieuwe predicaat is er ook. Daarbij genoemde argumenten zijn dat het predicaat ten onrechte de indruk geeft dat een school op alle terreinen excellent is (wat niet zo hoeft te zijn) en dat het mogelijk een verkeerd signaal afgeeft aan ouders, die daardoor mogelijk kiezen voor een school met een predicaat in plaats van de beste school voor hun kind. Ook het feit dat lang niet alle scholen zich hadden aangemeld voor een jurybezoek werd veelvuldig genoemd.

Terechte opmerkingen, maar tegelijkertijd zijn we er op Beekvliet wel trots op dat we tot de eerste lichting van onderscheidenen behoren. Het is nu zaak om onze 'excellente' punten te continueren en andere zaken te verbeteren, om volgend jaar ook weer voor het predicaat in aanmerking te komen...

Diverse 'excellente' prestaties...

Op het gebied van 'kansen' voor goede leerlingen hebben Beekvlieters de afgelopen maanden voldoende van zich doen spreken. Maar liefst zes leerlingen (Geert Schulpen en Max Michiels uit klas 3, Willemijn Peters,

Merel van der Heijden en Ruben Vissers uit klas 4 en Tom van Grinsven uit klas 5 hebben zich weten te plaatsen voor de tweede ronde van de wiskundeolympiade; een ongekend hoog aantal. (Werpt zo'n predicaat zó snel zijn vruchten af, vroegen de wiskundedocenten zich al af...) Deze tweede ronde is onlangs gehouden aan de universiteit van Tilburg; resultaten ervan waren ten tijde van dit schrijven nog niet bekend.

Lucas Peters (klas 6) plaatste zich voor de tweede ronde van de natuurkundeolympiade (eind april) en het team bestaande uit Thom Wennink, Fieke Konijnenberg en Rob Werst (allen klas 5) won de Eindhovense voorronde van de EUSO-practicumolympiade en mocht deelnemen aan de landelijke finale, eind januari in Groningen (resultaat: gedeeld 4e).

Ook nam Beekvliet dit jaar voor het eerst deel aan de 'Beverwedstrijd', een wedstrijd die belangstelling voor Informatica probeert te bewerkstelligen. Van de 12000 deelnemers die er in het hele land waren, behaalde Kevin Sun (klas 1) de derde plaats in de categorie 'Klas 1 en 2' en Geert Schulpen (klas 3) de vijfde plaats in de categorie 'Klas 3 en 4'.

Het team Beekvlieters (klas 2 en 3) dat deelnam aan de FIRST Lego League (een wedstrijd waarin het programmeren van 'Lego-robotjes' centraal staat) won op de regionale finale in Tilburg de 'Team Award'.

Maar de winnaar in deze rubriek is toch wel Max Michiels (klas 3C). Hij werd eind november in Zwolle winnaar van het jaarlijkse Bartjens Rekendictee in de categorie scholieren en daarmee een indirecte opvolger van oud-docent Kees Gondrie die een aantal jaar geleden de 'grotemenserversie' van dit rekendictee won. Juryvoorzitter Thom de Graaf reikte Max zijn prijzen uit: een bos bloemen (!), een spellenpakket en deelname aan een wiskundezomerkamp.

Laatste nieuws (eigenlijk al ruim na de deadline voor dit blad, het kan nog net mee): op zondag 24 maart won Jochem Postmes (klas 6) de eerste prijs bij de scholierenprijsvraag 'Nederland Vertaalt' voor zijn Engelse vertaling van het nummer 'Sterrenstof' van De Jeugd van Tegenwoordig. Hij maakte veel indruk met zijn vertolking ervan in het Muziekgebouw aan het IJ in Amsterdam!

Iris van Oosterhout

Filmpje, boek en spreker

Veel aandacht was er in regionale en zelfs landelijke media voor het filmpje dat Iris van Oosterhout (klas 3B) met haar vriendinnen Lenneke Geerts en Fleur van Grinsven (ook 3B) maakte in het kader van hun maatschappelijke stage. Iris lijdt aan een progressieve energiestofwisselingsziekte en het feit dat er veel geld nodig is voor onderzoek hiernaar was voor de drie dames aanleiding om een filmpje te maken dat al snel een hit werd op Youtube. SBS' Hart van Nederland kwam naar Beekvliet om opnamen te maken voor hun avonduitzending. Google voor het filmpje op 'Iris van Oosterhout Youtube' of kijk op www.energy4all.eu.

Beekvliet-docente Klassieke Talen Lenneke van der Burg presenteerde op 26 januari haar tweede boek. Na 'Bier, zweet en tranen' (zie de septembereditie van Tempora Nostra) verscheen nu 'Mythologie voor in bed, op het toilet of in bad.' Het `handboek voor studenten over studiekeuze, kamers, colleges, sex en vuile was` heeft als onderwerp de Griekse mythologie. Het eerste exemplaar werd uitgereikt in de Nieuwe Boekhandel in Amsterdam.

Herman Bolhaar

Beekvliets Studium Generale had op 22 februari een bijzondere spreker. Herman Bolhaar, voorzitter van het college van procureurs-generaal, de top van het Openbaar Ministerie, vertelde voor de leerlingen van klas 5 en 6 over het onlangs gevoerde liquidatieproces en de rol van de kroongetuige. Ook ging hij in op de rol van het OM bij uitgaansgeweld en de rol die jongeren daar zelf vaak in vervullen. Het leverde een levendige sessie op met goede vragen vanuit de zaal. Achter in de zaal keek de op Beekvliet nog veel bekendere Bolhaar (Nicole, docente Engels en echtgenote van) tevreden toe...

Marente Lokin

Marente Lokin naar Malawi

Marente Lokin (klas 5) is in december, na een strenge selectieprocedure, uit een aantal zeer goede kandidaten gekozen om namens de school naar Malawi te gaan om daar onderwijsprojecten van Edukans, de ontwikkelingsorganisatie voor beter onderwijs in ontwikkelingslanden, te bezoeken. Even dreigde Marentes reis in het water te vallen toen bleek dat er niet naar Malawi kon worden gereisd in verband met stakingen van het personeel op het vliegveld aldaar. Met een weekje vertraging is ze echter alsnog vertrokken, om een week later met een koffer vol indrukwekkende ervaringen terug te keren.

Momenteel doet ze verslag van haar ervaringen in alle klassen op Beekvliet en wordt de laatste hand gelegd aan de grote Edukans-actiedag op 19 april, wanneer alle leerlingen van Beekvliet via een groot scala aan zelfbedachte (klassen)activiteiten geld gaan binnenhalen voor dit goede doel. Nu al opzienbarend is de actie 'Stinkend rijk': een koe zal op de actiedag op Beekvliets sportveld worden losgelaten. Elke vierkante meter van het veld is in de vorm van een loterijlot aan de man gebracht. Alle lotenbezitters zullen de koe vol interesse volgen: de plaats waar ze haar eerste 'vlaai' neer zal leggen, is prijswinnend. Uiteraard gaat de resterende opbrengst naar Edukans.

Welkom thuis op Schiphol voor Marente

Nieuw basketbalveld en gerenoveerde kleedkamers

Hoewel de koe de sectie LO enige pijn zal bezorgen door de tijdelijke bevuiling van het voor hen haast heilige sportveld, wordt deze smart ruim goedge maakt door de wetenschap dat er momenteel heel hard wordt gewerkt aan de realisatie van een nieuw basketbalveld. Het oude asfaltveld was nodig aan vervanging toe en is medio maart volledig verwijderd om plaats te maken voor een nieuw veld dat aan alle moderne eisen zal voldoen. Daarnaast worden ook de kleedkamers rond de gymzalen volledig verbouwd: ook die waren wel aan een opknappbeurt toe. Als alles goed gaat, zal een en ander tijdens de jaarlijks sportdag in juni in gebruik zijn genomen.

En 'gewoon' ook nog...

Afgelopen maanden stonden er ook weer diverse 'jaarlijkse' evenementen op het programma die hier wel even vermeld mogen worden. Tijdens het project 'Eetculturen' in november lieten alle tweedeklassers zich van hun beste kant zien: Europese recepten werden met verve gepresenteerd in een aula vol marktkraampjes die veel informatie over (eten in) een groot aantal Europese landen bevatten. Net zo druk bezocht en informatief was de presentatieavond van de profielwerkstukken van klas 6 in februari: een groot scala aan interessante onderzoeken en ontwerpen passeerde de revue in aula, studiehuis en studiezaal. Enkele werkstukken gingen ook dit jaar weer mee naar diverse profielwerkstukprijzen in den lande. Twee dagen later was de aula door de muziek- en techniekcommissie alweer omgebouwd tot een prachtig theater waarin de muzikale talenten der Beekvlieters volledig tot hun recht kwamen op de jaarlijkse muziekavond. Het niveau was, als elk jaar, weer hoog! En ook ouders mochten optreden, maar dan op de beroepenavond die half maart door het decanaat en de ouderraad werden georganiseerd. Ruim dertig ouders (en enkele oud-leerlingen) kwamen over hun carrièrepad vertellen aan de leerlingen van klas 4, 5 en 6. Om ook de toekomst van de school te waarborgen was er, uiteraard, in januari weer een Open Dag. Ditmaal stonden de avonturen van Odysseus centraal: de leerlingen van groep 7 en 8 konden op jacht naar kaartjes die Odysseus' omzwervingen in beeld brachten en die verdiend konden worden middels opdrachten bij de diverse schoolvakken die Beekvliet te bieden heeft. Samen met drie 'Beekvliet Experience'-middagen en twee 'Inloopmiddagen' leverde dat voldoende gelegenheid aan toekomstige Beekvlieters om hun keuze te kunnen maken. De aanmeldingscijfers zijn op het moment van schrijven nog niet definitief, maar het lijkt er sterk op dat Beekvliet ook komend jaar weer vijf goed gevulde brugklassen zal hebben. In de volgende editie meer hierover!

Hoe is het toch met.....Sjef Smolders?

“Streven naar plezier in sporten!”

Sjef Smolders

In een mooie vrijstaande woning aan de Willem Sparkweg in Sint-Michielsgestel schuin achter de oude Beekvlietvijver, woont oud-docent lichamelijke oefening, decaan en conrector Sjef Smolders met zijn vrouw Marleen. En hoe toepasselijk voor een Beekvlietse gymleraar, zijn voortuin is de voormalige verspringbak van het seminarie. Trots vertelt Sjef dat hij tijdens het aanleggen van de voortuin nog enkele stukken van de oude verspringbak vond. En uiteraard heeft hij een paar van deze ludieke vondsten bewaard.

Hoe bent u als docent op Beekvliet terechtgekomen?

“Via verhalen van een vriend van mij, Leo van der Weegen, die als parttime gymleraar op Beekvliet werkte, had ik al een positieve indruk van de school gekregen. In die tijd, eind jaren 60, was er sprake dat Beekvliet mogelijk opgeheven zou worden. De fulltime gymnastiekleraar destijds, Leo van de Weijden, ging daarom elders solliciteren. Hij wilde namelijk zekerheid qua werk. Die vriend van mij kreeg rond die tijd ook elders een fulltime job en daarop tipte hij mij dat er op Beekvliet een vacature kwam voor leraar lichamelijke opvoeding. Maar ja, het was natuurlijk onzeker of dat je er kon blijven. Uiteindelijk ben ik gaan kijken. Het was op een mooie zaterdag. Het prachtige weer, de grote sportvelden en het feit dat de leerlingen belangstelling hadden, zorgden ervoor dat ik snel om was en dat ik solliciteerde. De toenmalige rector Toon Ooms heeft mij aangenomen en in augustus 1968 begon ik met een vaste aanstelling en volledige betrekking op Beekvliet. Vanaf 1980 werd ik conrector, maar met de voorwaarde dat ik nog altijd gymnastieklessen kon blijven geven.”

Hoe werden de gymnastieklessen ingevuld? Wie bepaalde het sport programma?

“Dat deed ik eigenlijk zelf,” vertelt Sjef. Ik had vanuit mijn opleiding veel contact met een groep studenten. Zij waren gewend planmatig te werken en dat ook over te brengen op kinderen en hen zo mogelijk uit te dagen om te gaan sporten en ook te blijven sporten. Dat was het hoofddoel “plezier in bewegen”. Dus binnen de mogelijkheden die de accommodatie bood, bracht ik

ze in contact met diverse sporten, zoals turnen, handbal, basketbal, atletiek, hockey, volleybal, voetbal. Ik gaf les in blokken en dat werd niet altijd door leerlingen in dank afgenomen. Uiteindelijk zag men op een gegeven moment in, dat er zo meer verdieping in een sporttak geboden kon worden. Je kon je verbeteren.”

Bevlogen vertelt Sjef Smolders over zijn begintijd op het seminarie. “Er waren toen lange middagpauzes,” verhaalt hij. “De docenten kregen tijd om te eten, maar ook om te “slapen” zoals ik dat toen zag. De leerlingen hadden dan een studie-uur. Ik wilde dat graag opvullen met sport en de animo ervoor bleek aanwezig. Al snel was er een zeer fanatieke volleybalgroep. De spelers wilden op een gegeven moment ook wedstrijden spelen. Ik heb team “Beekvliet” toen aangemeld bij de Nevobo en zo konden we op zondag aan de Hekellaan, in het huidige gebouw van de Kunsttuin in Den Bosch, competitie spelen.”

Dat de animo om te sporten op het gymnasium groot was, bleek wel toen er al heel snel een tweede team opgericht werd. Een meisjessteam liet ook niet lang op zich wachten. “Uiteindelijk speelde Beekvliet met drie jongens- en drie meisjessteams competitie,” vertelt Sjef vol trots. “Jan van Rijnsoever was de coach van de meisjes,

Ad Smits van een jongensteam en ik trainde alle teams. En omdat het niveau hoog lag, ging men voor meer uitdaging zelfs spelen in de seniorencompetitie.”

”In 1980 werd ik conrector en omdat ik zoveel van huis was, heeft Chris van de Noort (leraar L.O. Beekvliet), het trainen toen overgenomen. Een aantal leerlingen is zelfs op hoog niveau gaan spelen, zoals o.a. Marco Vermeulen, Jos van Hout, Chris Reemer, Pieter de Leyer, Martien van Liempd. Maar uiteindelijk nam de animo af bij de leerlingen en moest Beekvliet zich terugtrekken uit de competitie.”

In 2004 ging u met vervroegd pensioen. Viel het afscheid van Beekvliet u zwaar?

”Ja,” reageert Sjef direct. “Ik mis het lesgeven en je hebt nu minder contact met jongeren. Om het stoppen op te vangen had ik samen met mijn vrouw een reis van drie maanden naar Australië en Nieuw-Zeeland geboekt.

Ondanks dat het een weloverwogen keuze was,” vertelt Sjef verder, “was ik toch nerveus tijdens het afscheid.” Met enige weemoed vertelt hij over het afscheidsfeest. “Er kwam een reünistensportdag en op de laatste lesdag was er een voetbalwedstrijd tussen leerlingen en de docenten, in de clubkleuren van Willem II. (Sjef is een echte Tilburger, red.). En ik werd ontvoerd! In een Engels zijspan werd ik opgehaald en naar Beekvliet gebracht. Toen ik na afloop thuis werd gebracht, waren mijn vrouw en kinderen nog op Beekvliet. Ik had geen huissleutel bij me, en ging achter in de tuin op een bankje zitten wachten. Helemaal alleen. Ja, en dan valt afscheid zwaar.”

Wat zijn zoal de dagelijkse bezigheden van een gepensioneerde leraar lichamelijke oefening?

“Gelukkig laat mijn gezondheid het toe om te sporten. Ik tennis in de 55+ -competitie, ik speel golf, samen met Chris van de Noort, ik fiets en ik tuinier graag. Ik heb zelfs lange tijd een volkstuintje gehad bij de vroegere tuinman van het Beekvlietcomplex, Bert Kuijpers.” De voormalige connector is inmiddels ook opa van vier kleinkinderen. “En natuurlijk spring je als opa en oma af en toe bij. Zo mag ik de kleinkinderen bijvoorbeeld fietsen leren. En ook nemen we ze ieder jaar mee naar de Tilburgse kermis.” Ondanks dat Sjef Smolders geboren en getogen Tilburger is en dus supporter van Willem II, gaat hij niet vaker naar voetbalwedstrijden kijken nu hij gepensioneerd is. “Soms ga ik nog wel eens naar een thuiswedstrijd kijken. Mijn vader speelde destijds in het 1e, zelf heb ik in de A1 gespeeld bij Willem II. Mijn broers en hun kinderen hebben wel een seizoenskaart. En als er iemand niet kan, word ik gebeld om mee te gaan.”

Hoe bent u tot de keus gekomen om sportleraar te worden?

“Ik vond sporten altijd al leuk. Volleybal en voetbal heb ik op het hoogste niveau gespeeld. Daarnaast had ik op de middelbare school een gymnastiekleraar van het moderne type, die gewoon in trainingspak rondliep. Hij gaf het goede voorbeeld. En hij was ook nog eens straaljagerpiloot!

Mijn toenmalige schooldecaan adviseerde mij om iets exacts te gaan doen. In de 5e klas van de HBS moest ik een studiekeuze maken en een beurs aanvragen. Ik koos dan ook voor scheikunde aan de TU. Toch heb ik op het laatste moment in de zomervakantie anders beslist en ben ik naar de “academie voor lichamelijke opvoeding” in Den Bosch gegaan,” legt Sjef uit. “Na de opleiding ging ik in militaire dienst, bij de geneeskundige dienst,” vertelt Sjef verder. “Waarvan de laatste driekwart jaar bij de arts ‘sportmedische begeleiding’. Dat stond toen nog in de kinderschoenen. Eigenlijk had ik dit ook graag willen gaan doen. Een vriend van mij vroeg me ook om mee te gaan studeren hiervoor. Maar, ik had al zeven jaar verkering en wilde gaan trouwen. En dan denk je dat je geld nodig hebt, om een huis te kopen en zo. Vandaar dat ik ben gaan solliciteren.”

En passant vertelt Sjef Smolders, dat hij naast zijn werk ook nog “sociologie” gestudeerd heeft aan de universiteit in Tilburg. “In 1979 ben ik afgestudeerd, maar ik heb er verder niks mee gedaan. Ik wilde graag verdieping. Sociologie is een veelzijdige studie, bovendien sprak het onderzoekswerk me erg aan.”

Als u geen leerkracht was geworden, maar topsporter, in welke tak van sport zou dat dan zijn?

“Ha, volleybal of voetbal.” Dan denkt Sjef even na. “Gezien de ontwikkelingen bij het voetbal, zou het dan toch volleybal zijn. Dat is met minder fysiek geweld en er zit een net tussen. Bij volleybal zou ik spelverdeler zijn om het spel te kunnen leiden, bij voetbal middenvelder.”

Zijn er verschillen tussen de gymlessen toen en nu?

“Er zijn wel wat verschillen,” merkt de gymleraar op. “Niet zozeer in aanpak, methodisch, maar er zijn andere vormen. Bijvoorbeeld bewegen op muziek, dat was niet mijn specialiteit. Dat liet ik graag aan collega’s over.” Sjef begint te glimlachen: “We kregen volksdansen op de academie. Dat deden we alleen tijdens de introductieweek van Beekvliet. Of je vond het een crime of je vond het leuk!

Er worden nog steeds veel buitenlesactiviteiten gedaan op Beekvliet. De sportdagen werden altijd afgesloten met de Beekvlietloop. Op oud-Beekvliet, begin jaren 70, liep je tot laat in de avond. Je was de hele dag aan het sporten. Nu is er nog steeds een Beekvlietloop ter afsluiting, maar gewoon overdag.”

Welke les kun je aan de huidige docenten meegeven?

“Zorg ervoor dat je leerlingen zo ver brengt, dat ze plezier in bewegen krijgen. En dat ze na Beekvliet nog sportief bezig blijven! Je hoeft geen ster te zijn, maar wel plezier eraan beleven.”

Wat is uw leukste herinnering aan Beekvliet?

“Zijn er zo veel,” reageert Sjef direct. Met enige weemoed, gaat hij verder: “de feesten bij een jubileum of afscheid van diverse collega’s en van mezelf. Persoonlijk was het 25-jarig jubileum een hoogtepunt met een heuse kermis op het terrein van Beekvliet. Dat was geweldig.”

Mirjan Boot

Thuiskomen op Beekvliet

Harold van Rijen behaalde in 1985 zijn gymnasiumdiploma op Beekvliet. Ruim een jaar geleden werd hij benoemd tot hoogleraar aan de Universiteit Utrecht in het vakgebied 'Innovatieve leervormen in het biomedisch onderwijs.' Medio november jl. hield hij zijn intrede, reeds gememoreerd in de vorige editie van Tempora Nostra. Ook nu nog komt hij nog regelmatig met Beekvliet in aanraking: via gastlessen biologie en in de begeleiding van profielwerkstukken.

Met veel plezier geef ik jaarlijks een aantal lessen over hartritmestoornissen binnen de biologielessen en wat mij steeds weer overkomt, is dat terugkomen op Beekvliet voelt als thuiskomen. Er is veel veranderd, maar ook nog heel veel hetzelfde. Mensen van wie ik als tweedeklasser vond dat ze al behoorlijk oud waren, blijken er nog steeds te werken en hebben na 28 jaar dus blijkbaar nog steeds niet de pensioengerechtigde leeftijd bereikt. Nu ik erover nadenk ben ik zelfs bij een aantal op kraambezoek geweest. Mijn beeld van ouderdom heeft zich blijkbaar gaandeweg mijn eigen stijgende leeftijd bijgesteld.

In 1985 heb ik mijn diploma gehaald op Beekvliet en ben ik Technische Natuurkunde gaan studeren in Eindhoven. Al snel bleek dat je hier niet alleen behoorlijk slim voor moest zijn, maar vooral ook excellent moest zijn op wiskundig

Harold tijdens zijn intrede

gebied. Er was een duidelijke tweedeling in het cohort van de 150 eerstejaars (twee vrouwen). Er was een deel dat voor de vakken een 8 of hoger scoorde en de rest scoorde een 2 of lager. Wonderlijk genoeg zat daar niets tussen. Zoals duidelijk moge zijn hoorde ik in de laatste categorie. Hierna ben ik Biologie gaan studeren in Utrecht met in mijn achterhoofd dat ik biologiedocent wilde worden. Het eerste jaar was heftig, maar het tweede jaar werd ik enorm gegrepen door het gebezigde blokonderwijs. Steeds twee maanden lang onderwijs en practica over één onderwerp lag mij enorm. Vervolgens ben ik een onderzoeksstage gaan doen bij de vakgroep Plantenfysiologie. Met de natuurkunde blijkbaar nog ergens diep in mijn systeem raakte ik tijdens een cursus plantenfysiologie enorm geboeid door de elektrische eigenschappen van plantencellen en de mogelijke signalering die hiermee binnen de plant werd gerealiseerd. De universitaire hoofddocent die dit onderzoek begeleidde, was iemand die zijn passie voor het vak en het onderzoek op een niet te weerstane wijze op zijn stagestudenten kon overdragen, waardoor we dag en nacht aan het experimenteren waren en het ene wilde idee na het andere kregen. Op dat moment wist ik het zeker: onderzoek doen is mijn passie.

Nadat ik op de nipper ontsnapt was aan de dienstplicht, heb ik promotieonderzoek gedaan aan de Universiteit van Amsterdam over elektrische koppeling tussen cellen in de bloedvatwand, gevolgd door een aantal onderzoeksprojecten bij de Universiteit Utrecht en het Universitair Medisch Centrum Utrecht. De focus

Harold na afloop van zijn intreerede, samen met Arthur te Lintelo (ook eindexamen 1985) – foto Gerard van Boekholt

was inmiddels verschoven naar elektrische koppeling tussen hartcellen en de invloed hiervan op hartritmestoornissen. In 2003 ben ik aangesteld als universitair docent en in 2008 als hoofddocent bij de afdeling Medische Fysiologie van het UMC Utrecht met als taken het doen van onderzoek aan hartritmestoornissen en jawel: het geven van onderwijs. Dit bleek al gauw ook mijn ‘ding’ te zijn en ik heb mij hier sterk in verbreed. Cursussen ontwikkeld, verrijkt met onderwijstechnologie en modules voor de middelbare school gemaakt, hetgeen in 2012 heeft geleid tot benoeming als hoogleraar onderwijsinnovatie aan het UMC Utrecht. Na een lange omweg is het idee waarmee ik de biologiestudie ben gestart – het geven van onderwijs – dan toch uiteindelijk op mijn pad gekomen.

Dit jaar had ik het plezier om naast de jaarlijkse lessen die ik op Beekvliet geef ook twee leerlingen te begeleiden met hun profielwerkstuk over plotse dood bij topsporters. Juist het contact met deze twee leerlingen bracht me weer even terug in de geschiedenis. De laatste keer dat ik op Beekvliet kwam, eind 2012, werd ik vriendelijk binnengelaten en nestel mij in de docentenkamer (waar nog steeds dezelfde klok staat en dus, zoals gezegd ook nog gedeeltelijk dezelfde mensen zitten...). Er werd zelfs een kop koffie voor me gehaald door een docent. Ik geef mijn lessen en heb hierna afgesproken met de jongen van het profielwerkstuk. In mijn naïviteit zeg ik tegen hem: “Kom op, gaan we even in de docentenkamer zitten.” Hij zet grote ogen op en zegt: “Dat kan echt niet”. Ik nog zeggen dat ze ons echt niet gaan wegsturen, maar hij weigerde categorisch om met mij de docentenkamer in te gaan. We zijn daarna in een afwerkkamer terecht gekomen die in mijn herinnering ooit toebehoorde aan het decanaat van Gerard van Boekholt.

Toen ik later in de auto zat, realiseerde ik me dat ik in mijn Beekvliettijd ook nooit in de docentenkamer ben geweest. Ja, ik had wel eens door een kiertje naar binnen gekeken op zoek naar een docent, maar meestal werd je dan al snel afgevangen en afgewimpeld. Alleen via de tekeningen van Jan Lurinks wisten we bij benadering hoe de docentenkamer er van binnen uitzag, althans tijdens rapportvergaderingen. Die schijnbare afstand tussen de docenten en leerlingen van toen, voelt, nu ik weer terugkom, juist als enorm klein. Er is een aangename vorm van intimiteit tussen docenten en leerlingen. Je volgt de leerlingen natuurlijk zes jaar (in mijn geval zeven...) en bouwt een sterke band met hen op. Dat geldt ook voor de leerlingen onderling trouwens, want ik heb nog steeds contact met een aantal van mijn klasgenoten van toen. Sterker nog, met één ervan heb ik sinds het eindexamen een relatie en inmiddels vier kinderen! In retrospectief is Beekvliet een fantastische periode geweest, die zich diep in mijn systeem heeft geworteld. Het houdt zich stil, maar één keer per jaar komt het weer even boven als ik het terrein van Beekvliet oprijd. Bij vertrek weet ik het al zeker: volgend jaar wil ik hier weer zijn...

Huidig Beekvliet in de pers

De afgelopen periode is Gymnasium Beekvliet weer regelmatig in het nieuws geweest. Omdat we reünisten graag op de hoogte houden van ontwikkelingen van het huidige Beekvliet, geven we een verkorte impressie van enkele berichten uit de pers.

Max (14) wint landelijke rekenwedstrijd

In Boxtel woont een heus rekenwonder: de veertienjarige Max Michiels, die op het Gymnasium Beekvliet in Sint-Michiëlsgestel zit. Max heeft namelijk het Bartjens Rekendictee op zijn naam weten te schrijven in de categorie scholieren. De finale van het rekendictee bestond uit veertien razend moeilijke opgaven. (...) Bij het invullen van de opgaven mogen de deelnemers geen rekenmachine gebruiken. Ze moeten alles met pen, papier én de grijze hersencellen zien op te lossen. Een opgave ging dit jaar bijvoorbeeld over Patty Brard. Als zij elke dag twintig bladzijden leest in ‘Vijftig tinten grijs’, kan ze zeven dagen langer van het boek genieten dan wanneer ze elke dag dertig bladzijden leest. Hoeveel bladzijden heeft het boek? Het antwoord volgt later in de tekst.

Eerder wist Max al met vlag en wimpel de voorronde op het Gymnasium Beekvliet te winnen. (...) Zijn trotse moeder zegt over de eerste plek: “Ik wist dat hij goed is in wiskunde. Maar dat hij zover zou komen, had ik niet verwacht.” (...) Wie denkt dat Max overigens de hele dag aan het hoofdrekenen is, komt bedrogen uit. “Hoofdrekenen? Nee dat doe ik alleen op school.” Nog even terug naar de opgave met Patty Brard die ‘Vijftig tinten grijs’ leest. Het zijn 420 pagina’s.

Bron: Brabants Dagblad 27-11-2012 door Spaander

Waterschap viert een bescheiden feestje

Leerling Beekvliet waterschapsbestuurder

Het Waterschap De Dommel staat dit jaar regelmatig stil bij zijn 150-jarig bestaan. En dat doet de organisatie feestelijk, maar niet uitbundig, benadrukt watergraaf Peter Glas. (...) Gedurende het jaar wil het waterschap vooral de diverse partners en organisaties een blijk van waardering geven. (...) Die ontvangen een speciale jubileummedaille. (...) De eerste medaille ging naar Laurien Broeders (15) uit Boxtel. Zij trad twee jaar geleden aan als eerste jeugdwaterschapsbestuurder van het waterschap.

Bron: Brabants Dagblad, 21-01-2013

Iris van Oosterhout

Filmpje over Iris (13) slaat aan

Een filmpje op Youtube over de zeldzame energie- stofwisselingsziekte waaraan de dertienjarige Iris van Oosterhout uit Sint-Michielsgestel lijdt, was gistermorgen al bijna 14.500 keer bekeken. Iris maakte het filmpje met haar vriendinnen Fleur van Grinsven (15) en Lenneke Geerts (14) voor hun maatschappelijke stage in de derde klas van Gymnasium Beekvliet. Zij willen er donateurs mee werven voor de stichting Energy4All, die onderzoek stimuleert naar energiestofwisselingsziekten. Ons land kent naar schatting duizend mensen met deze ziekte. Te weinig voor de farmaceutische industrie om een medicijn te ontwikkelen. (...) Onge-

veer 70 procent van de kinderen met een energiestofwisselingsziekte bereikt de volwassen leeftijd niet en 50 procent overlijdt zelfs voor het tiende jaar. Rasoptimist Iris (...) wil kinderrechter worden. Iris is hoogbegaafd. Maar ook zij kent (...) de nodige lichamelijke beperkingen. Ze kan door haar mond geen voedsel opnemen, heeft een stopje in haar buik en draagt in een rugzak constant een sondevoedingsapparaat met zich mee. 's Avonds thuis in bed ligt ze aan de beademing. Anders is ze de volgende dag te moe. De lessen volgen op Beekvliet houdt ze maar twee uur vol. Via een webcam in de klas kan ze het thuis ook. Ze gaat vanuit haar huis een paar straten verderop met de elektrische rolstoel naar school, waarna ze in de school overstapt in een gewone rolstoel. Die stevast door de school wordt voortgeduwd door haar beste vriendinnen Fleur en Lenneke. (...) Vorige week was het filmpje bijna trending-topic op Twitter. (...)

Bron: *Brabants Dagblad*, 29-01-2013

Beekvliet 'excellente school'

Gymnasium Beekvliet in Sint-Michielsgestel is één van de 52 Nederlandse scholen waaraan maandag het predikaat 'Excellente School 2012' is verleend. Bovendien is het gymnasium één van de slechts acht uitverkozen VWO-scholen in ons land. "We hadden het niet verwacht, maar zijn er uiteraard erg blij mee", reageert Gerard van Boekholt, die al dertig jaar decaan is op Beekvliet. "Een halfjaar geleden hebben we ons ingeschreven. Vervolgens heeft een commissie een uitgebreid rapport opgesteld over onze opleiding." Het surplus van Beekvliet zijn volgens Van Boekholt de internationalisering, de hoge afstudeercijfers, het stimuleren van stages, extra steun bieden aan zwakkere studenten en goede leerlingen kans geven op buitenschoolse activiteiten. Beekvliet houdt het predikaat een jaar. "De uitdaging is volgend jaar de jury weer te overtuigen. Wij zijn hier trots op, het zal ons helpen nieuwe studenten te werven." Het predikaat werd in het leven geroepen door het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.

Bron: *Brabants Dagblad*, 05-02-2013

Beekvliet blij met 'excellent'

Erkenning. Dat is waar het volgens Carla Faassen, rector van gymnasium Beekvliet, vooral om gaat. Het Gestelse gymnasium kreeg maandag van het ministerie de titel 'excellente school'. (...) Rector Carla Faassen is er blij mee. „Het zal de twijfelende leerling over de streep trekken”, verwacht ze. (...) „Door mondreclame zal het snel genoeg bekend zijn.”

Haar school heeft concurrentie van twee andere gymnasia in de regio. Maar de schoolleiding is niet van plan om met het predikaat te gaan koketteren. (...)

De aanmeldingen -vorig jaar ongeveer 150- zijn in maart. „Het is niet zo dat we verwachten dat we nu zoveel aanmeldingen krijgen dat we het niet meer aan kunnen. We kunnen een groei van tien procent opvangen”, vertelt Faassen. Beekvliet heeft zich opgegeven op aanraden van Titus Frankemölle, destijds rector van de school. „Hij vond dat we een bijzondere school hadden die zich op allerlei vlakken goed profileert. We hebben bijvoorbeeld een goede begeleiding voor alle leerlingen, ook die met een beperking.” Volgens Faassen zijn dat soort zaken volstrekt normaal. „Maar soms heb je een buitenstaander nodig om het in een ander licht te zien.”

Carla Faassen

Gymnasium Beekvliet

Rector Carla Faassen is vorig jaar oktober begonnen als opvolger van Titus Frankemölle.

Gymnasium Beekvliet wordt bezocht door 714 leerlingen. Het gebied waar de leerlingen vandaan komen telt 36 basisscholen. Hoewel gymnasium Beekvliet een 'excellente school' is, daalde het percentage leerlingen dat zijn diploma in één keer haalde. In 2012 behaalde 76 procent onvertraagd het diploma, in 2009 was het nog 84 procent. Het behaalde cijfer tijdens het centraal schriftelijk examen voor alle vakken was 6,73 gemiddeld.

Bron: Brabants Dagblad 6-2-2013 door Eric Blummel en Ad Rijken

Excellente scholen

Niet iedereen was onverdeeld gelukkig met deze nieuwe methode om scholen tot excellent te bestempelen. Dat bleek ook uit een ingezonden brief van een oud-Beekvlieter in de Volkskrant.

Laat ik vast vooropstellen dat ik de in de Nieuwe Kerk te Den Haag vorstelijk gelauwerde scholen hun kwalificatie 'excellent' van harte gun. (...) Daar kun je mee thuiskomen. Ik heb me wel mateloos verbaasd over deze nieuwe vorm van aanwakkeren van een soort consumentengedrag, nog wel van overheidswege. Natuurlijk hebben aanstaande leerlingen en hun ouders er recht op te weten wat

de kwaliteit van scholen is. Maar het is de vraag of het voor hen allemaal duidelijker wordt, als er – zo als nu gebeurt - allerlei kwaliteitsonderzoeken door- en naast elkaar plaatsvinden.

We kennen intussen al het reguliere kwaliteitstoezicht van de inspectie en Dronkers' scholenmeting, nu dus een nieuwbakken excellentieproef en straks wellicht nog een pool, waarbij via twitter en sms bonuspunten gescoord kunnen worden?

Mijn bezwaar tegen dit prijzencircus is – nogmaals- niet gericht tegen al die enthousiaste scholen met gemotiveerde mensen en leerlingen die trots zijn op hun leeromgeving. Ik heb wel moeite met een overheid die de indruk wekt dat dit het tovermiddel is waarmee je het onderwijs op een hoger plan krijgt. Terwijl al die niet genomineerde en niet excellent benoemde scholen ook dag in dag uit hun uiterste best doen om een superschool te worden. Dat vind ik pas excellent.

Peter van Overbruggen, Nuenen / oud-conrector

Bron: De Volkskrant 09-02-2013

Marente Lokin

Marente Lokin (16) namens Beekvliet naar Malawi

‘Going Global’. Dat is het motto van de bijzondere studiereis die Marente Lokin uit Boxtel met 22 andere scholieren deze maand gaat maken in Malawi. De 16-jarige leerling van gymnasium Beekvliet in Sint-Michiëlsgestel gaat als reporter op pad om later – eenmaal terug in Nederland – te laten zien hoe onder de vlag van Edukans succesvolle onderwijsprojecten worden opgezet in een van de armste landen van de wereld. (...)

Dat het onderwijs in Malawi een impuls kan gebruiken is boven alle twijfel verheven. Volgens Marente is er een nijpend tekort aan leerkrachten. “In elke klas zitten gemiddeld 84 kinderen (...) op het platteland moet een docent soms aan tweehonderd kinderen lesgeven. (...) Veel kinderen haken voor groep vijf al af...”

Bron: Brabants Centrum 07-02-2013 door Marc Cleutjens

Orgaandonatie@school

Gymnasium Beekvliet doet mee aan het internationale Comeniusproject, waarin leerlingen een maatschappelijk project bedenken dat ze aan scholen in het buitenland presenteren. Het winnende idee kwam van Floris de Wit: “We wilden niet alleen op school aandacht voor orgaandonatie, maar ook daarbuiten. Zo

hebben we op een basisschool over dit onderwerp verteld. En organiseerden een sponsorloop. (...) “de leerlingen kregen een gastles van Marleen Kornet. Zij heeft zelf een donorlever ontvangen. De klas was doodstil.”

Bron: Donorwiser, nr.18, 2013

“Later wil ik mezelf worden”

Zo luidt de nieuwe spreuk van Gymnasium Beekvliet. (...) Volgens Carla Faassen kun je leerlingen helpen in hun zoektocht naar zichzelf, hun dromen en naar hun talenten. Mede door deze instelling is Beekvliet onlangs in Den Haag uitgeroepen tot ‘Excellente school’. (...) De focus ligt op ontwikkeling binnen Beekvliet. Dat geldt voor leerlingen, maar ook voor werknemers. (...) Kennisdeling is onze huidige maatschappij is verrijkend. Een mooi voorbeeld is het gastcollege van de heer Herman Bolhaar, voorzitter van het College van Procureurs-Generaal. Ademloos zaten docenten, vijfde- en zesdejaarsleerlingen te luisteren. (...) Je kunt veel leren van de kennis van anderen. Ik ben dan ook enorm trots op de benoeming tot Excellente School. (...) Op dit moment zitten er 725 leerlingen op Beekvliet en hebben we de mogelijkheid om nog te groeien. (...)

Bron: Bossche Omroep, 3 maart 2013

Leven na Beekvliet

Camiel Boon studeert nog even in Oxford en wil dan in Nederland aan de slag. Na zijn geneeskundestudie in Leuven koos hij voor oogheelkunde. Hij vertelt over zijn leven na Beekvliet.

Het is alweer 21 jaar geleden dat ik de eerste stappen als brugwup op Beekvliet zette – ik kan me als de dag van gisteren herinneren hoe spannend ik dat vond. Ik was vooral onder de indruk van de medeleerlingen uit Schijndel en Sint-Oedenrode, die “spap en smam” en “houdoe” zeiden, ze waren duidelijk veel stoerder dan dit brave Vughtse groentje. Ik denk met plezier terug aan de tijd onder leiding van de prettig plechtige rector Wintjes in zijn statige rectoriskamer, de fantastische conrector Van Rijnsoever, het naar cabaret en Elsschot luisteren met meneer Kapteijns, en last but not least de lessen Grieks van de memorabele Puttiger. Leraren die mij als eigenwijs menneke het goede voorbeeld gaven in een tijd dat ik meninkjes dacht te hebben.

Ik snakte op het eind van de middelbare school naar de universiteit, om mijn vleugels uit te slaan en te doen wat ik het liefst wilde - dokter worden, dat wist ik al lang. Natuurlijk werd ik na mijn eindexamen in 1998 uitgeloot. Dus toen maar naar België voor het zware toelatingsexamen voor geneeskunde, dat ik tot mijn verbazing haalde - ik dacht dat ik vooral een “alpha” was.

Camiel Boon

Dat het lot mij ondanks de uitloting toch niet ongunstig gezind was, bleek vrij snel. Leuven heeft mij een unieke studententijd gegeven. In het eerste jaar bleken de verhalen over deze oudste universiteit van de Benelux helaas wel te kloppen: zo moesten wij als eerstejaars dokters-in-spe de relativiteitstheorie van Einstein kunnen bewijzen. Geen patiënt gezien in dat eerste academiejaar, wel chloroplasten in uienchilletjes zien rondrijven en de chemische molecuul-orbitaal en valentie-bindingstheorie bestudeerd. Gelukkig heb ik er vooral ook (veel) Stella Artois en Jupiler leren drinken met studievrienden, een Vlaams-Nederlandse studentenvereniging opgericht, een vereniging voor student-onderzoekers gestart, en geleerd om in korte tijd heel hard studeren en door te zetten. Van dat laatste heb ik nog steeds profijt. Ondanks deze mooie Belgische tijd zul je mij niet snel meer naar de zuiderburen zien verkassen. Vlamingen en Nederlanders spreken dezelfde taal, maar “amai” wat zijn we verschillend. De open Nederlandse manier van communiceren spreekt me veel meer aan. En dat Vlamingen gastvrijer en Bourgondischer zijn mag mijns inziens ook naar het rijk der fabelen worden verwezen.

Na het voltooien van de zevenjarige Leuvense geneeskunde-studie ben ik dan ook graag weer gemigreerd naar Nederland. In Leuven had ik vrij snel oogheelkunde in het vizier gekregen als het medisch specialisme van mijn voorkeur. Daarom begon ik in 2005 op het Instituut voor Oogheelkunde van het UMC St Radboud in Nijmegen met promotie-onderzoek. Dat het een kleine wereld is, bleek uit het feit dat in mijn sollicitatiecommissie twee Beekvlieters zaten, Carel Hoyng en Frits Hogewind. In 2007 ben ik begonnen met de opleiding tot oogarts, en in 2009 ben ik gepromoveerd op erfelijke aandoeningen van het netvlies. Harry Puttiger, mijn vroegere leraar Grieks, was na mijn uitnodiging ook aanwezig was bij mijn promotie aan de Radboud Universiteit, waar hij zelf enkele decennia eerder ook promoveerde.

Vorig jaar heb ik de opleiding tot oogarts afgerond, het is een vak dat me enorm aanspreekt. Verlies van het gezichtsvermogen wordt door mensen als een van de grootste gezondheidsbedreigingen ervaren, en deze mensen verder helpen geeft een grote voldoening. Een oogarts heeft als specialist veel zelf in de hand: van klinisch onderzoek en uitgebreide diagnostische mogelijkheden tot behandeling. De microchirurgie en razendsnelle technische ontwikkelingen maken het beroep heel dynamisch en uitdagend. Ondanks de continu dreigende bezuinigingen en regelmatige sensatiebeluste negatieve publiciteit rondom medisch specialisten. Op basis van mijn wetenschappelijke activiteiten in Nijmegen heb ik een Niels Stensen Stipendium toegekend gekregen. Hiermee werd het voor mij mogelijk om een jaar naar Oxford te gaan, waar ik mijn wetenschappelijke activiteiten en chirurgische vaardigheden verder kan ontwikkelen. Samen met mijn verloofde Karlijn, die kinderarts wil worden en hier ook onderzoek doet, zit ik nu sinds een half jaar in Oxford. De unieke stokoude stad en universiteit (“town and gown”), lidmaatschap van het oudste “College” van de universiteit (Merton College), het brede culturele aanbod, het oogverblindende Oxfordshire, en natuurlijk de eigenwijze Britse cultuur

maken het een onvergetelijke ervaring. Ik heb gemerkt dat wij in Nederland trots mogen zijn op het niveau van onze eigen gezondheidszorg en wetenschap; het is een van de beste én meest toegankelijke ter wereld.

Komende augustus gaan Karlijn en ik terug naar Nederland, ik zal Oxford missen - dan gaat het echte leven beginnen. We gaan trouwen, ik ga hoogstwaarschijnlijk werken in een academisch ziekenhuis, oogartsen in opleiding gaan mij om supervisie vragen, ik ga een carrière uitbouwen. Qua wetenschappelijk onderzoek wil ik mij richten op het verbeteren van het begrip van en de zorg voor ernstige en veel voorkomende aandoeningen van het netvlies, met name netvliesafwijkingen bij diabetes en macula-degeneratie. Wat een uitdagingen!

Vrienden om mij heen trouwen, krijgen kinderen of kunnen juist geen kinderen krijgen, ouders gaan met pensioen, worden ziek of sterven (de mijne gelukkig nog niet). Mijn god, ik ben 33 en in een volgende generatie terechtgekomen...! En ik vind het gelukkig nog leuk ook.

De toewijding en het voorbeeld van de leraren op Beekvliet heeft mij gekneed en voorbereid voor het universitaire niveau, in een geborgen Brabantse omgeving. Ik heb er enkele goede vrienden voor het leven aan over gehouden. Ik kijk ernaar uit om in 2015 het 200-jarig jubileum van dit bijzondere instituut te vieren in Sint-Michielsgestel. Ben erg benieuwd wat er tot nu toe van alle oude bekenden is geworden.

Camiel Boon (1997)

Een rally naar Dakar, maar dan anders...

Luke Lathouwers deed in 2005 eindexamen op Beekvliet. Zeer recent rondde hij zijn master Mechanical Engineering (Werktuigbouwkunde) aan de TU Eindhoven af. Daarnaast heeft hij, samen met twee andere oud-Beekvlieters, al jaren een eigen bedrijf in webdevelopment en -design (zie www.fruitcakestudio.nl). Dat vond zijn oorsprong overigens al in de Beekvlietjaren: toentertijd gooiden de heren al hoge ogen met hun zelfgemaakte websites in de ThinkQuest-wedstrijd voor scholieren. Tussen het runnen van zijn bedrijf en de afstudeerstress door vond Luke echter nog tijd om, samen met zeven vrienden, deel te nemen aan een rally naar Dakar, voor een goed doel. En om daarvan zelfs verslag te doen voor Tempora Nostra.

Avontuur... verleidster van jonge zielen, vernietigend, verslavend, ongrijpbaar, maar voor wie durft slechts een armlengte verwijderd. Je kruipt je slaapzak uit en rolt de woestijn op. Het is vroeg in de ochtend en de koele lucht belooft over een paar uur bakkend te zijn en je zweet op te zuigen voor het goed en wel uit je poriën is. De auto's staan er nog en geen banden zijn lek gelopen in de nacht. Je denkt aan de uitlaat die er gisteren afviel en met een paar stukjes draad weer is vastgezet: daar was op gerekend. Kudo's voor de goede voorbereiding. Je weet dat je het risico met open ogen tegemoet stapt en je bent de koning te rijk.

In 1977 reed Thierry Sabine de 'Abidjan- Nice'-rally van Ivoorkust naar Frankrijk. Hij verdwaalde in de Sahara met zijn auto en dacht toen: "Hey, dit is leuk." Een jaar later probeerden 170 deelnemers aan de eerste, door Sabine georganiseerde Paris-Dakar Rally ook in de Sahara te verdwalen, en met succes! Slechts 74 kwamen aan in de Senegalese hoofdstad.

De Dakar Rally werd vrij snel erg populair en daarmee ook erg duur: tegenwoordig rijden ongeveer 430 teams mee in drie categorieën: motor, auto en vrachtwagen en kost deelname (incl. alles) zo tussen 40.000 en 100.000. Dik veel dus. De 80%

Het team op weg naar Zagora.

"Scheuren" door de duinen van Mergoza.

amateurdeelnemers hebben wellicht allemaal vrij rijke pappies of zijn misschien verveelde 'billionaire playboys' zoals Iron-man en Thomas Crown. Zo'n tocht lijkt niet weggelegd voor eenvoudige stervelingen. Maar nee: ALLES is mogelijk; waar een wil is, is een weg. Of op zijn minst een begaanbaar stukje mul zand.

De Amsterdam-Dakar Challenge werd in 2004 in het leven geroepen. Het idee was net wat anders dan de echte Dakar Rally: geen race, zo goedkoop mogelijk, geen of weinig steun onderweg, geen groots mediacircus, gewoon wat mensen die willen avonturieren, met een zelf-opgeknapte auto door de woestijn. Bovendien geen absurde situaties waarbij de stoet wagens dwars door en over de Afrikaanse dorpjes heen vlamt, maar in plaats daarvan een liefdadig karakter, waarbij een deel van de opbrengst terecht komt bij de inwoners van de landen waar de route doorheen loopt. Inmiddels eindigt de Challenge niet meer in Dakar, maar in Gambia, waar alle deelnemende wagens worden geveild. De opbrengsten van de auto's komen ten goede aan de door de deelnemers gekozen stichtingen.

Een briljant avontuur, zo'n amateur-rally, en tegelijkertijd een mooie bijdrage aan de minder bedeelde inwoners van Gambia. "Natuurlijk ga ik mee", was na twee seconden dan ook mijn weloverwogen reactie, toen een aantal van mijn vrienden inmiddels al meer dan een jaar geleden met het idee kwam deel te nemen aan deze Amsterdam-Dakar Challenge. Ik bleek niet de enige enthousiasteling: binnen no time stond er een team van acht klaar om aan de voorbereidingen te beginnen.

De stichting "Wij gaan naar Dakar" werd in het leven geroepen om de Foundation Adult Education the Gambia (FAEG) te ondersteunen en in de aanloop tot het vertrek richting het Afrikaanse continent organiseerden we van alles: van vier ijzersterke, vier-wiel-aangedreven barrels en veilingen voor het goede doel tot benefietconcerten en sponsorcontracten om de kosten voor onszelf enigszins behapbaar te houden.

Het Marokkaanse Atlasgebergte, gezien over de motorkap van de Landcruiser, van mij en René.

Afgelopen november verschenen we dan ook goed voorbereid aan de start, met twee Opel Frontera's, een Landrover Discovery en een Suzuki Samurai, en een royale uitrusting, veelal geschonken door gulle gevers.

De 23 dagen van de tocht waren stuk voor stuk onvergetelijk. In Afrika gaat niets normaal. De mooie bergroutes door het Marokkaanse Atlas-gebergte, waar we dankzij het begeven van de remmen van de Kever van een ander team een kamp opsloegen onder een van de mooiste zonsopgangen die ik ooit heb gezien. Het scheuren door de duinen met je eigen auto, denkend aan de tips gekregen van een steenrijke oliesjeik, die ook aan het spelen was met zijn eigen splinternieuwe machines. De laatste, enorme beklimming voor het kampement (lees: aangeraden GPS-punten

Het team in de zandduinen van Mergoza.

Het team samen met leerlingen van de school van FAEG.

midden in de woestijn) nemen in drie pogingen, in het donker, met een haperende motor door al het zand dat de elektronica van streek hielp. Het ontmoeten van een man met de bijnaam 'Bin Laden', die zowel voortreffelijke thee als heerlijke tajin bleek te kunnen bereiden. Het machteloos toekijken terwijl je kapotte benzinepomp wordt vervangen door een leger aan ijverige Marokkaanse monteurs. Het vervolgens met benzine besproeien van het stadje door het tijdens de reparatie veroorzaakte lek in een benzineleiding, dat je vervolgens laat repareren in ruil voor een doos dadels, gekregen van de eerdergenoemde sjeik. Het op spectaculaire wijze lostrekken van de vastzittende teams zonder vier-wiel-aandrijving, waarbij hier en daar eens een einddempertje sneuvelt. De behulpzame bevolking, nooit te kwaad om je wat hulp te bieden als je er zelf niet meer uitkomt, die dan toevallig ook nog wel een vader heeft met een garage, een broer met een hotel en een verre neef met het beste restaurant uit de omgeving. Het vinden van je eigen weg door de Sahara met behulp van slechts een lijstje coördinaten als leidraad. Het geholpen worden met duwen door je persoonlijke militaire begeleiding, die vervolgens ook graag nog even met je op de foto gaat. Het urenlange wachten bij de grensposten, omdat werkelijk niets met enige vorm van efficiëntie gebeurt. Het scheuren door de branding, terwijl een van je teamgenoten op een wakeboard over de golven scheert. Het welverdiende, koude biertje bij de finish. En ten slotte, niet te vergeten, de blijde, dankbare gezichten bij de school van de FAEG waar we na de veiling van de auto's, naast al de tijdens onze reis gebruikte overlevings- en kampeermaterialen, bijna 8000 euro mochten afgeven.

Luke Lathouwers (2005)

Regelmatig komt de redactie van *Tempora Nostra* oud-Beekvlieters van uiteenlopende schoolgeneraties tegen in artikelen in kranten, tijdschriften, boekbesprekingen of op internetsites. De redactie beoordeelt per situatie welke informatie uit de desbetreffende publicatie wordt geselecteerd.

Oud-leerling Jeroen Oerlemans na gijzeling weer vrij

Persfotograaf Jeroen Oerlemans uit Sint-Michielsgestel is vorige week ontvoerd in het noorden van Syrië, bij de grens met Turkije. De fotograaf werd gisteren vrijgelaten. (...) Hij viel met zijn foto's in 2010 en 2011 in de prijzen bij de Zilveren Camera, een jaarlijkse wedstrijd voor fotojournalisten. (...)

Bron: Brabants Dagblad 27-07-2012

Jeroen Oerlemans in Syrië continu met de dood bedreigd

Om hem het vluchten te beletten, werd hij in Syrië in zijn heup geschoten door strijders die zeiden van al-Qaeda te zijn. Fotograaf Jeroen Oerlemans (42) lag dagenlang gekneveld op zijn buik, geblinddoekt, zijn gezicht op de grond. Hij stond doodsangsten uit, maar de fotograaf werd donderdag bevrijd door (waarschijnlijk) strijders van het Vrije Syrische Leger (...) Hij belde meteen met zijn vrouw Boes Hogewind. (...) Oerlemans vertelde haar dat hij zijn kogelvrije vest aan zijn bevrijders heeft geschonken met de mededeling dat hij nooit meer naar een oorlogsgebied ging. Was hij niet bevrijd, dan was hij van de aardbodem verdwenen of doorverkocht aan andere groepen, omdat hij losgeld waard was, denkt hij. (...)

Boes Hogewind: "Ik leefde op adrenaline. Ik wist niet waar ik het zoeken moest. Elk telefoontje kon goed óf slecht nieuws zijn. Jeroen zat ergens in Syrië, maar waar?" En hoe was hij eraan toe? Werken lukte niet, net als de zorg voor hun kinderen van vier jaar, drie jaar en negen maanden. (...) Zijn vrouw moet nog maar zien of Oerlemans de oorlogsverslaggeving echt voor gezien houdt. (...)

Bron: Brabants Dagblad, 28-07-2012, door Rob Rombouts

Oud-docent Beekvliet Theo Bressers heeft groene vingers

(...) Het is altijd een heel karwei, dat verhuizen. Tenminste, dat vindt Jac Verheijen, voorzitter van volkstuinvereniging De Moestuin in Den Dungen. Toch moesten hij en zijn medebestuurders Theo Bressers en Jo van Minderhout er

in maart van dit jaar aan geloven. Er hoefden alleen geen meubels verplaatst te worden, maar een complete volkstuin. (...)

“Op de plek van het oude complex komt nu een weg te liggen”, legt Verheijen uit. (...)

Op 20 maart van dit jaar stonden de eerste mannen en vrouwen in hun nieuwe tuin te werken. “Qua timing had het wel wat beter gekund”, is Bressers van mening. “Dat heeft te maken met het planten van de zaden. (...) Alleen is het gewoon onhandig. Je moet weer naar een andere plek en dat is voor de mensen ook niet fijn.” (...) De drie heren kijken met een trotse blik richting ‘hun’ volkstuin. (...)

Bron: Brabants Dagblad, 01-08-2012 door Bram Steenbeek

De Kartuizers vormden het landschap

Boek van oud-Beekvlieter Jan Sanders over monnikenwerk in de Meierij

Kartuizerbier, -brood, -honing, een beeldje van een kartuizermonnik. De revival van een teloor gegane groep geestelijken rondom Den Bosch en de Meierij wordt nieuw leven ingeblazen. Er komt zelfs een kartuizerwandelroute langs de Dommel. (...) Maar bovenal komt er een mooi boek dat 16 november aan bisschop Hurkmans wordt aangeboden door schrijver en rijksarchivaris Jan Sanders. Sanders deed uitgebreid historisch onderzoek naar de kluzenaars die voor het eerst in 1467 in Olland een convent begonnen en daarna in de Eikendonk tussen Den Dungen en Den Bosch terechtkwamen. Voorts kwam de groep ook in Vught, Boxtel, Esch, Sint-Michielsgestel, Tilburg en Bokhoven voor. Tot de kartuizers in 1641 definitief naar Antwerpen vertrokken. Sanders viel van de ene in de andere verbazing bij het bestuderen van bronnen. “Ze hebben een groot deel van het landschap gevormd in de Meierij. Zij introduceerden het productiebos. (...) De kluzenaars waren vegetarisch. Ze hadden in Den Bosch visrechten op de Dommel en het ‘recht van de trekvis’. “Dat was iets apart. Als vissers Den Bosch binnenkwamen om op de Markt vis te verkopen, hadden deze monniken de eerste rechten om vis te kopen. Ze haalden de beste vis uit Den Bosch vandaan.” (...) Behalve het uitgebreide boek van 350 pagina’s heeft Sanders ondertussen al talrijke andere publicaties over de monniken gemaakt (...) en een wandelboekje voor langs de Dommel bij Olland en Rooi.

Bron: Brabants Dagblad 31-10-2012 door Domien van der Meijden

Oud-leerling Jos Maas nieuwe wethouder in Gestel

De 59-jarige Jos Maas (examenjaar 1973, red.) is gisteravond in gemeenschaps-huis De Blauwe Scholk in Den Dungen door de ledenvergadering van DorpsGoed unaniem gekozen als opvolger van de vertrekkende Gestelse wethouder

Ben Leenen. (...) Maas woont in het Maaskantje en werkte lange tijd in de uitgeverwereld, vooral in die van de huis-aan-huisbladen rond Eindhoven. Het bestuur van DorpsGoed koos ervoor Maas voor te dragen, vanwege zijn jarenlange bestuurlijke ervaring. Hij zit pas vier jaar in de gemeenteraad van Sint-Michielsgestel, maar was in 1999 mede-oprichter van DorpsGoed. Zat acht jaar in het bestuur van de drie basisscholen in Den Dungen en was acht jaar bestuurder van De Blauwe Scholk. (...)

Bron Brabants Dagblad, 22-11-2012 door Jan van den Hout

Wereldwijd succes, maar twijfels in Schijndel Oud-Beekvlieter Winy Maas en zijn Glazen Boerderij

Zo is het goed. Hier zie je dat het dorp een stadje is geworden, zegt architect Winy Maas (examenjaar 1977, red.) van het Rotterdamse bureau MVRDV. Zijn Glazen Boerderij spiegelt zich in het zonlicht en weerkaatst de kerk, de omringende bebouwing en de auto's die het plein nog even mogen ontsieren. Voor journalisten, architectuurliefhebbers en toeristen uit binnen- en buitenland zich op dat wonderlijke gebouw storten, maakt Maas een inspectierondje. (...) De Glazen Boerderij zet Schijndel internationaal op de kaart, verwacht Maas. "Met de Stopera is dit vast het meest beschreven gebouw van Nederland."

De ontwerper wijst op de spiegeling van de kerk in het glas. "Hier voel je de

De Glazen boerderij op de Markt in Schijndel.

dubbelzinnigheid.” De Schijndelse Markt is eindelijk verlost van zijn volgens Maas ondorpse uitgestrektheid. Maar tegelijkertijd is het plein groter geworden doordat het glas alles verdubbelt. De eigenzinnige toparchitect verrast in binnen- en buitenland met spraakmakende ontwerpen, maar bleef door de jaren heen ook gefascineerd door en trouw aan zijn geboortedorp met zijn zijn erfgoed van populieren en langevelboerderijen.

“Een lelijk sinds de oorlog verprutst dorp”, dat in zijn ogen zo veel beter verdient. Waaraan hij graag een bijdrage levert en waarbij hij het grote gebaar niet schuwt.

“Ik had op deze plek graag een toren even hoog als het Provinciehuis neergezet”, vertelt hij.

Maar dat was ze in Schijndel al te gortig. Zelfs de materiaalkeuze voor de boerderij op de Markt was al omstreden. (...) Maas wijst met genoegen op het contrast tussen die oude verweerde materialen en de glimmende nieuwe kranen in de keuken van het restaurant. Hier omarmen verleden en heden elkaar.

Bron: Brabants Dagblad, 12-01-2013 door Mieske van Eck

De Glazen Boerderij is ‘als een sprookje zo mooi’

Dat de ‘Glass Farm’ zo veel aandacht zou krijgen hadden oud-Schijndelaar en architect Winy Maas, wethouder Peter Roozendaal en eigenaar Robert van den Brand niet verwacht. “Hier kun je alleen maar van dromen”, aldus Maas die net een interview met zowel BBC als NRC achter de rug heeft. (...) De BBC was gisteren de hele middag in Schijndel om de Glazen Boerderij van binnen en buiten te filmen en Maas te interviewen. De opnames zijn bestemd voor het programma ‘100khouse’ dat Endemol maakt voor de BBC. (...) Volgens Maas spreekt ook vooral het verhaal achter de Glazen Boerderij aan. “In Amerika zijn ze er helemaal weg van.” (...)

Bron: Brabants Dagblad 15-01-2013 door Miranda van Houtum

Soort Glazen Boerderij in de PC Hooftstraat

In de PC Hooftstraat in Amsterdam wordt een winkel gebouwd ‘in de lijn van’ de Glazen Boerderij in Schijndel. Dat was de scoop die architect Winy Maas gisteren weggaf tijdens een collegetour voor studenten in cultureel centrum ‘t Spectrum. (...) De leerlingen vuurden vragen op hem af als: ‘Hoe zou uw school van de toekomst er uit zien?’ (...) Maas liet weten het wel speciaal te vinden dat een ontwerp van zijn hand op de Markt van zijn geboortedorp staat.

Bron: Brabants Dagblad, 17-01-2013 door Miranda van Houtum

Expositie in Jan Heestershuis Schijndel over de Glazen Boerderij van Winy Maas (...) WAAR? is de titel van de tentoonstelling en Maas liet geen centimeter van het voormalige woonhuis van de schilder Jan Heesters (1893-1982) onbenut. Voor een door zijn architectenbureau MVRDV gemaakte maquette van een toren in Seoul moest zelfs een plafondplaat worden verwijderd, anders paste 'ie er niet in. Hij wil veel, Maas, en ook in het Jan Heestershuis wil hij veel. Heel veel. Zelfs de wc moet eraan geloven. Ook het kleinste kamertje hangt propvol foto's. (...) WAAR? is een drukke en volle expositie die even tijd vraagt. Elke ruimte heeft een eigen thema, als een soort wonderkamer met de Glazen Boerderij als centrale thema. Maar ze geeft wel de informatie en de context waarmee het bouwwerk in Schijndel een stuk minder vreemd wordt. T/m 5 mei, Museum Jan Heestershuis, Pompstraat 17, Schijndel.

Bron: Brabants dagblad, 17-01-2013 door Gerrit van den Hoven

“Stem Jos!”

Oud-leerling Jos van Hout (ex. 1981), die op Beekvliet leerde volleyen (van Sjef Smolders natuurlijk!), is genomineerd als “Sportvrijwilliger van het Jaar”. Hij publiceerde in de VVU-tribune een stukje over zijn nominatie. Intussen is bekend geworden dat Jos het net niet gehaald heeft...

En dan komt er ineens een telefoontje binnen van de gemeente Utrecht dat je genomineerd bent voor Sportvrijwilliger van het Jaar en of je 27 februari vrij wilt houden, voor de uitreiking op het Utrechtse Sportgala. Een dag later gaat er een persbericht uit en volgen de eerste tweets van VVU'ers: 'Stem Jos'. Er verschijnt een column van volleybalvriend en communicatiecollega Geert Wijnhoven met 10 redenen waarom iedereen op mij zou moeten stemmen. (...) Ik ben er even stil van en vind het iets teveel eer. En zoals het op de site van Sportprijs Utrecht staat doet het absoluut onrecht aan alle andere vrijwilligers die samen met mij die resultaten boekten die mij nu worden toegerekend. Maar natuurlijk ben ik in mijn eer gestreeld - en nu ik genomineerd ben wil ik eigenlijk ook wel winnen. Al is het alleen maar om op dat Sportgalapodium te kunnen zeggen dat het volleybal in Utrecht nog lang niet is waar het zijn kan en dat we de aandacht van sponsors en subsidiegevers dubbel en dwars verdienen. (...).

Bron: VVU-tribune

Klein bedrijf van oud-Beekvlieter Ronald de Beijer met grote jongens

Als je als klein bedrijf met grote jongens om de tafel zit als chipfabrikant NXP, TU Eindhoven, ANWB en IBM, dan moet je wel wat in je mars hebben. En dat heeft het Schijndelse bedrijf Beijer Automotive. In een klein, onopvallend, zwart kastje heeft het alle data samengebaldd die informatie geven over de auto (...) over alle merken. (...) Stel, u hebt pech met de auto en schakelt de ANWB in. De Wegenwacht kan online zien wat er scheelt; of een reparatie voldoet of er een sleepdienst aan te pas moet komen. (...) De Schijndelaar is sinds hij in 1991 afstudeerde aan de HTS Autotechniek in Apeldoorn bezig met elektronica en voertuigen. “Ik heb in de loop der jaren een database van alle contactpunten van alle merken auto’s aangelegd, waarin elektronische instrumenten kunnen worden aangesloten, zoals cruise control, taximeters en navigatiesystemen. (...) De database schreeuwde in de jaren negentig om een online-versie, aldus De Beijer. (...)Het resulteerde in introductie van het zwarte kastje uCAN genaamd, dat alle informatie binnen een auto opslaat en die van elke plek waar ook kan worden afgelezen. De geboorte van de slimme auto. (...) “Het hoeft niet beperkt te worden tot de auto alleen. In principe kan in elk voertuig een kastje komen met alle informatie. Het kan worden toegepast bij motoren, schepen, tractoren, vrachtwagens etc.” (...) Nu nog heeft Beijer Automotive tien mensen in dienst en zet het een miljoen euro per jaar om. Als de hoge verwachtingen van de potentie van de uCAN worden bewaarheid, rekent Beijer binnen afzienbare tijd met andere getallen. “De voorspellingen zien er goed uit.”

Bron: Brabants Dagblad 08-02-2013 door Kees Bechtold

Oud-docent Jan Lurinks maakt nieuw logo

(.) Een ander belangrijk onderwerp was het vinden van een nieuw beeldmerk voor onze nieuwe parochie. Het moest een logo zijn waarin alle vier de oude parochies zich zouden kunnen herkennen, en dat tegelijkertijd toch uitstraalt dat we vanaf nu samen verder gaan. We hebben via verschillende kanalen professionals en semi-professionals gevraagd om met een ontwerp te komen. Deze zijn allemaal op tafel gekomen tijdens de laatste bestuursvergadering, en er is unaniem gekozen voor een ontwerp van Jan Lurinks, voormalig tekenleraar van Gymnasium Beekvliet en het Sint-Janslyceum. De vier torens van de vier (overblijvende) kerken in de vier dorpen, samen op één fundament.

Het logo van de nieuwe parochie, getekend door Jan Lurinks

Bron: parochienieuws fusieparochie (Schijndel, Gemonde, Den Dungen en St. Michielsgestel)

Wie moet de nieuwe paus worden?

Oud-leerling Leendert Spijkers, pastoor-deken van Oirschot/Spoordonk, hoopt dat de kardinalen een goede keuze maken.

(...) De kerk moet naar mijn mening terug naar de boodschap van Jezus: liefde en aandacht voor de mens. “Ik was 14, zat op het klein-seminarie, toen paus Pius XII overleed en Johannes XXIII aantrad. Ik was gelukkig met die keuze en met de hervormingen die hij inzette met het Tweede Vaticaanse concilie. Ik heb de stille hoop dat de kerk die kant weer opgaat.”

Bron: Eindhovens Dagblad, 12-03-2013

Geboren

Op 19 mei 2012 is geboren Isa, dochter van Amy van Bilsen (2007).

Overleden

Op 20 januari is op 73-jarige leeftijd Piet Goedhart (1958) overleden, emeritus pastoor van Gemonde, daarvoor pastoor in Oss en Vlijmen.

Afgestudeerd

Op 28 september jl. is Martijn Klerks (2006) afgestudeerd aan de masteropleiding Natuurwetenschap & Innovatiemanagement van de Universiteit Utrecht.

Luke Lathouwers (2005) is in maart 2013 afgestudeerd aan de masteropleiding Werktuigbouwkunde van de TU Eindhoven.

Judith Roelofs (2008) is op 11 maart 2013 afgestudeerd aan de masteropleiding Organization Studies van de Universiteit van Tilburg.

Paul Groenendaal (2008) heeft in maart 2013 zijn bachelordiploma Industrial Design aan de TU Eindhoven ontvangen. Voor zijn master (strategic product design) is hij overgestapt naar de TU Delft.

Thijs van Rooij (2008) heeft in de zomer van 2012 de bacheloropleiding Automotive Engineering Technology aan de Hogeschool Arnhem/Nijmegen afgerond.

Tim Coojmans (2008) heeft op 23 november 2012 zijn bachelordiploma Informatica (cum laude) ontvangen op de Radboud Universiteit Nijmegen en volgt inmiddels de gelijknamige masteropleiding.

Jan Verhagen (2006) is op 8 januari jl. als architect afgestudeerd aan de masteropleiding Bouwkunde van de TU Eindhoven.

Prijzen

Tim Coojmans (2008) heeft in november 2012 voor zijn bachelorscriptie de AiA-scriptieprijs ontvangen. Deze prijs wordt jaarlijks uitgereikt aan de beste bachelorscriptie van de opleiding Informatica aan de Radboud Universiteit Nijmegen.

Heeft u zelf iets te melden voor deze rubriek?

Laat het ons weten op reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl.

Afgestudeerd

Het decanaat van Beekvliet heeft afgelopen winter oud-leerlingen uit de examenjaren 2006 en 2007 een e-mail gestuurd met de vraag om te laten weten als ze hun studie inmiddels hadden afgerond of dat van jaargenoten wisten. Het leverde een groot aantal reacties op, die we hier graag publiceren:

- Joep van der Aa (2007): Bachelor Culturele en Maatschappelijke Vorming (2012, HAN) Nu: (Pre)master Bestuurskunde (RUN)
- Wouter van Alebeek (2006): Bachelor Organisatiewetenschappen (mei 2010, UvT) Master Leadership Dynamics (dec. 2011, Western Kentucky University, Bowling Green, KY, USA)
- Elke Bax (2006): Bachelor Diergeneeskunde (UU) Nu: Master Diergeneeskunde (afronding 2013, UU)
- Claartje Beckx (2007): Bachelor International Business (2011) Master Organization, Change & Consultancy (2012) Nu: MBA Fashion Business (afronding gepland 2013)
- Marjolein van Bekhoven (2007): Master Rechten, notarieel recht (2011, Univ. Utrecht)
- Elien van de Berselaar (2007): Bachelor Dier- en Veehouderij (jun. 2011, Den Bosch)
- Puck Beukers (2007): Bachelor Gezondheidswetenschappen (2010, EU Rotterdam) Master Health Economics (2012, EUR)
- Amy van Bilsen (2007): Bachelor Management en Toerisme (jul. 2011, NHTV Breda)
- Ilse van den Bosch (2007): Bachelor Fysiotherapie (jun. 2011, Avans Hogesch. Breda)
- Emilie van Brummelen (2007): Bachelor Farmacie (2010, UU) Nu Master Farmacie (afronding gepland 2013, UU)
- Jochem van Dinther (2006): Bachelor Bestuurs- en Organisatiewetenschap (2010, VU) Master Business Administration (feb. 2013, VU)
- Joep van Dun (2006): Master Technische Bedrijfskunde, Supply Chain Management (dec. 2012, TU Eindhoven)
- Erik Geerts (2006): Bachelor Werktuigbouwkunde (2011, TU Eindhoven) Nu: Master Werktuigbouwkunde (afronding 2013, TU/e)
- Tijs van Geffen (2007): Bachelor Geneeskunde (Univ. Maastricht) Nu: Master Geneeskunde (afronding gepland 2013, UM)
- Wendy van Ginkel (2007): Bachelor Neuropsychologie, Master Cognitive Neuroscience (beide aan RU Nijmegen)
- Marc van Grinsven (2007): Bachelor Technische Bedrijfskunde (2011, TU Eindhoven) Master Business Studies (Strategy) (aug. 2012, UvA)
- Suzan van Hagen (2007): Bachelor Geneeskunde (Univ. Maastricht) Nu: Master Geneeskunde (afronding gepland 2013, UM)

- Laurens van den Heijkant (2008): Bachelor Economie (2012, Hogeschool Zuyd Maastricht)
- Jaap van Heugten (2007): Bachelor Gezondheidswetenschappen (2011, Univ. Maastricht)
Master International Business (2012, UM)
- Simone op 't Hoog (2007): Bachelor Geneeskunde (Univ. Maastricht)
Nu: Master Geneeskunde (UM)
- Anne Jansen (2007): Bachelor Biomedische Wetenschappen (2010, UU)
Master Biomedical Sciences (2012, UU)
Nu: aan het promoveren (AMC Amsterdam)
- Willem Janssen (2006): Bachelor Utrecht Law College (2010) Master Recht en Ondernemen (sept. 2011, UU) Nu: promovendus aan UU
- Martijn Klerks (2006): Master Natuurwetenschap & Innovatiemanagem.(se p.2012, UU)
- Koen van Lierop (2007): Bachelor Communicatie- en Informatiewetensch.(2010, UvT) Master Bedrijfscommunicatie and Digitale Media (2011, UvT)
- Frederik Mannaerts (2007): Master Econometrics and Management Science (sept. 2011,EU Rotterdam) Master International Finance (nov. 2012, Univ. of St. Andrews)
- Daniëlle Pijnenburg (2007): Bachelor Farmacie (2010, UU) Nu Master Farmacie (afronding gepland 2013, UU)
- Megan van Rooij (2007): Bachelor Rechtsgeleerdheid (sept. 2012, UvA)
Nu: Master Arbeidsrecht (UvA)
- Timi Rovers (2007): Master Psychologie (2011, UU)
- Danny van de Sande (2007): Bachelor Geneeskunde (Univ. Maastricht) Nu: Master Geneeskunde (afronding gepland 2013, UM)
- Leonie Sannen (2007): Bachelor Geneeskunde (Univ. Maastricht) Nu: Master Geneeskunde (afronding gepland 2013, UM)
- Jelle de Schepper (2007): Bachelor Werktuigbouwkunde (aug. 2012, TU Eindhoven) Nu: Master Sustainable Energy Technology (TU Eindhoven)
- Naomi Simons (2007): Bachelor Sociale Wetenschappen (2012, EU Rotterdam) Nu: Master Sociale Wetenschappen (afronding 2013, EUR)
- Fons Smits (2007): Bachelor Geneeskunde (2012, Univ. Maastricht)
Nu: Master Geneeskunde (UM)
- Thomas Spit (2007): Bachelor Werktuigbouwkunde (2011, Avans Hog. Den Bosch)
- Angelique Strik (2007): Master Pedagogische Wetenschappen (jul. 2011, RU Nijmegen)
- Immy Verdonschot (2007): Master Film- en Televisiewetenschap (jun. 2012, UU)

- Anne Vermeltfoort (2007): Bachelor Logopedie (Fontys Eindhoven) Nu: Master Taal- en Spraakpathologie (afronding 2013, RUN)
- Martijn Verspeek (2007): Bachelor Econometrie (2012, Univ. van Tilburg)
Nu: Master Econometrics and Mathematical Economics (UvT)
- Veronique Wils (2007): Bachelor Pedagogiek (HBO, 2011); Premaster Orthopedagogiek(2012), Nu Master Orthopedagogiek (afronding 2013)
- Reinier Zoomers (2007): Bachelor Natuurkunde (2011, Univ. Utrecht)
Nu: Master Natuurkunde (afronding juni 2013, UU)

Aan alle oud-Beekvlieters die afstuderen: laat het gerust weten aan de redactie van Tempora Nostra (reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl) of aan het decanaat van Gymnasium Beekvliet (decaan@gymnasiumbeekvliet.nl). Oud-Beekvlieters die (gaan) promoveren worden zelfs van harte uitgenodigd een exemplaar van hun proefschrift naar Beekvliet te sturen – indien mogelijk bezoekt dan zelfs een vertegenwoordiger van de school de promotieplechtigheid. We blijven graag op de hoogte!

Jaarverslag

Op dinsdag 18 juni houdt de Reünistenvereniging van Beekvliet haar Jaarvergadering.

Aanvangstijd 20.30 uur.

Dit is de enige kennisgeving.

Bestuur Reünistenvereniging Nunc Meminisse Iuvat

Colofon

Tempora Nostra is het blad van de reünistenvereniging Beekvliet, Nunc Meminisse Iuvat. Het verschijnt drie keer per jaar en wordt verspreid onder de leden van de vereniging, sponsors en op Beekvliet.

Bijdragen kunt U per e-mail sturen naar het redactieadres.

De redactie beslist over plaatsing van bijdragen en ze behoudt zich het recht voor om stukken in te korten.

Het volgende nummer van Tempora Nostra verschijnt in september 2013. De kopij daarvoor dient voor 1 juli 2013 binnen te zijn.

De redactie bestaat uit: Jan Lurinks (1952), Kees Quinten (1967), Peter van Overbruggen (1967) (redactievoorzitter), Tjeu van Ras (1969) (eindredactie), Mirjan Boot – de Werd (1988) en Patrick van Aarle (1993).

Redactieadres:

Kopij, berichten, adreswijzigingen en informatie voor de rubriek Personalia sturen naar: reünisten@gymnasiumbeekvliet.nl

Opmaak/vormgeving : Studio Blik, Jacqueline Hafkenscheid, Ruwenbergstraat 12a Sint-Michiëlsgestel

Oplage: 750

Tempora Nostra digitaal

Voor leden van de reünistenvereniging is het mogelijk om de teksten van iedere uitgave digitaal toegestuurd te krijgen. Belangstellenden kunnen zich melden op het e-mailadres van de redactie, zoals dat vermeld staat in het colofon. Bij de aanmelding graag naam en (e-mail)adres vermelden.

Informatie over Beekvliet en reünistenvereniging: www.gymnasiumbeekvliet.nl

Antwoordcoupon

Ik wil lid worden en machtig Nunc Meminisse Iuvat:

Machtiging

Ondergetekende verleent hierbij tot wederopzegging machtiging aan:

Reünistenvereniging Nunc Meminisse Iuvat om per jaar een bedrag van €12,50 af te schrijven van Bankrekening: of Postrekening: ten name van:

Naam:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoon: Examenjaar:

Studierichting: Beroep:

Wegens contributie NMI

Datum

Plaats

Handtekening

